

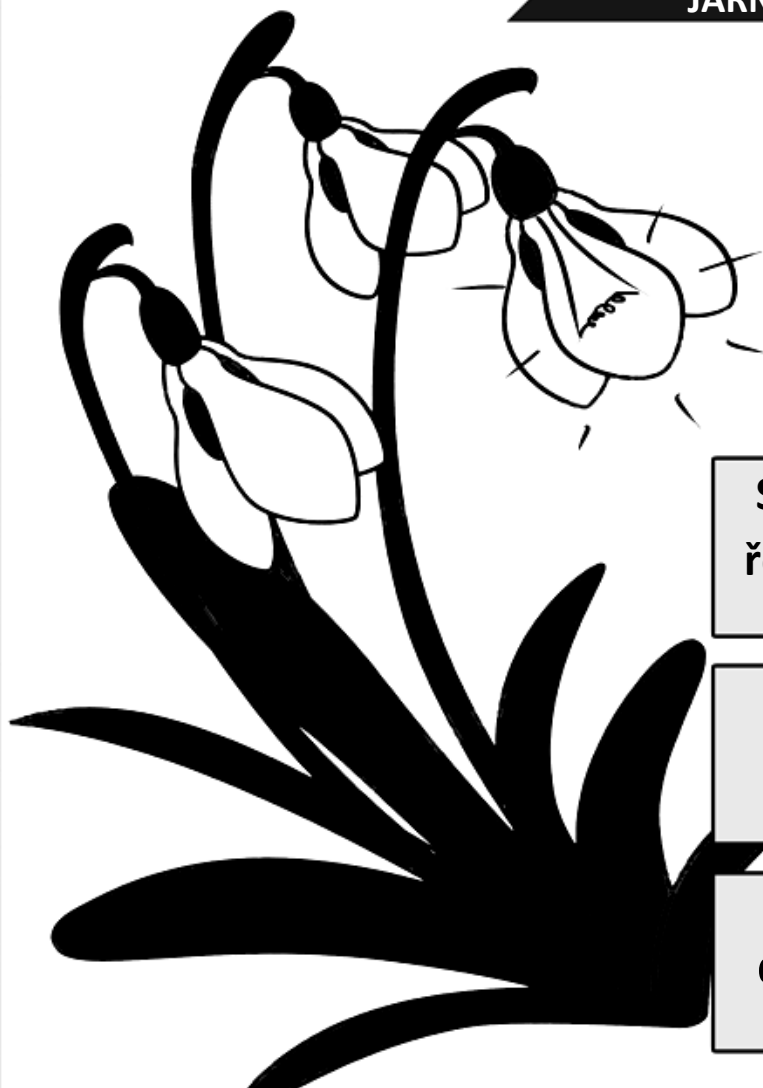
2011/2012
5 Kč

6. číslo

Edisonka

ŠKOLNÍ ČASOPIS

JARNÍ VYDÁNÍ

S panem
ředitelem

Rozhovor

Střední
školy

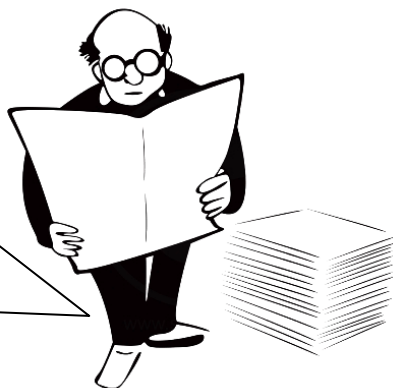
Téma

Côte
d'Ivoire

Poznávej svět

ÚVODNÍK

Poslední vydání **časopisu Edisonka** bylo výjimečné. Jak jistě víte, bylo to Valentýnské číslo. Proto až nyní máte v rukou „normální“ vydání našeho časopisu, ve kterém se dozvíte, co vše se událo na Edisonce od začátku prosince.

Speciální na tomto díle je jednoznačně **rozhovor s panem ředitelem**, v němž se dozvíte to, co jste o našem nejvyšším ani netušili! Samozřejmě nechybí ani rubrika **School's cool Šárky Studecké**, ve které jsou tentokrát tématem **Kuželky**. Svou **novou zeměpisnou rubriku** vám představí **Marek Kasner**, v níž vás bude seznamovat se zajímavými státy světa. Ve staré známé **Černé a bílé** si **Lenka Horváthová** tentokrát vzala na paškál **fast foody a školní jídelnu**. K tomuto průzkumu se pak váže reportáž ze školní jídelny, kterou pro vás připravil pan učitel **Demjan**. **Karča Čapková** samozřejmě nezapomněla mapovat **školní i mimoškolní akce**, proto si můžete v časopise přečíst její zajímavé podněty a reportáže.

V čísle, které předcházelo Valentýnu, jsme měli velké téma - porovnávání škol, ze kterého nevyšli příliš dobře naši fotbalisti. **Zuzka Fofňková** se proto rozhodla napsat poutavou **reportáž z fotbalového prostředí** a doplnila ji rozhovorem s fotbalistou ze 7. C. Svou rubriku o **domácích mazlíčcích** opět rozvinul **Ondra Kubík**, zatímco **Marcel Pálfi** nás seznámí s další automobilovou historií, tentokrát s vozy značky **Škoda**.

Velké téma otevřela **Zuzka Košťálová**, která se zaměřila na výběr středních škol a vytvořila jakýsi **přehled škol v okolí**, a to nejen pro devátáky.

To a mnoho dalšího vás čeká v **6. vydání časopisu Edisonka**! Doufáme, že se vám bude líbit.

Vaše redakce

PEKELNÁ MIKULÁŠSKÁ

Každý z nás už odmala ví, že 5. prosince to venku ožívá a z uliček se vydávají na procházku Mikulášové, čerti a andělci. Nemálo dětí se na tento den připravuje už dlouho dopředu, protože je tíží špatné svědomí a také proto, že si uvědomují, že celý rok zlobily a že by si je čert mohl vzít s sebou do pekla a pořádně jim tam zatopit. My, větší děti, se na tento den těšíme, protože víme, že po roce oprášíme své staré převleky, paruky, nasadíme rohy, svatozář či mikulášskou čepku a vyrazíme strašit ty ubohé dětičky

I na Edisonce se tato akce stala tradicí, a tak jsme se po domluvě s panem zástupcem vydali na pekelné dovádění po škole. Část 9.B se sešla už v ranních hodinách (kolem 7.hod.) a ubytovala se v posilovně, aby měl každý čert či anděl dokonalý kostým a dokonalé nalíčení. Stihli jsme ještě oběhnout paní učitelky, zeptat se na zlobivce, a také jsme naplnili mikulášský koš čokoládami a bonbonky pro malé ratolesti.

Netrpělivě jsme čekali, až zazvoní, protože to byl náš okamžik. „Crrrrrr,“ ozvalo se ze zvonku a na chodbě to začalo žít. Ozývaly se zvuky řetězů, děsivé zvuky čertů a „blekotání“ na každém rohu. Za námi vesele cupitali andělci a hrdě s námi držel krok Mikuláš. Protože naše třída je jak stvořená pro strašení a řádění, plně jsme si to užívali. První hodinu nad námi držel ochrannou ruku pan učitel Demjan. I ten si to s námi myslím užil, protože jsme mu ukázali naší druhou stránku, stránku, ve které jsme pořád ještě dětmi. Poté nás předal paní učitelce Šífové, která se ujala role fotografa a vše řádně zdokumentovala.

Naše kroky vedly samozřejmě na první stupeň, kde na nás v každé třídě koukala spousta smutných, ustrašených či ubřečených očí. Děti nemusely vůbec nic říkat, protože jsme na nich poznali, že mlčky říkají: „My už budeme hodní, nenoste nás s sebou do pekla“. I přesto, že nás některé děti dojaly, a i přesto, že jsme chtěli být hodní, museli jsme se držet úlohy čerta, a tak jsme zlobivce, kteří si to zasloužili, řádně vytrestali. Mnoho dětí se nám rozbřečelo ještě v lavici, někteří až u tabule, když přednášeli básničku či zpívali písničku a úplně ti největší hrdinové až v pytli. V pytli se vystřídalo několik ubřečených obličejů, ale ani jednoho z nich jsme si do pekla neodnesli. Děti recitovaly krásně a všichni snažili nás, čerty, poslouchat, aby neskončily jako jejich kolegové v pytli. Musím však přiznat, že zejména u malých holčiček, s copánky na hlavě, jsme vyměkli i my. I nám se při pohledu na děti hnaly slzy do očí. Ale to jsme na sobě nemohli nechat znát.

Protože nás strašení zmohlo, šli jsme se posilnit, protože peklo ještě neskončilo. V jídelně na nás všichni pokřikovali, jak jsme krásní. Měli pravdu, protože se nám masky opravdu povedly. Když jsme se nadlábli, šli jsme si chvíli odpočinout. Chvilé však utekla jako nic a my se zase soukali do masek a naběhli do družin. I přesto, že nás děti už jednou viděli, neubránily se slzám a opět začaly brečet. Ani se jim nedivím, protože pohled na kluky byl opravdu strašidelný a být já na místě prvňáčka, brečela bych také ☺

Když naše řádění skončilo, šli jsme se umýt, protože naše obličej se díky barvám zbarvili pěkně na červeno a černo, převlékli jsme se a unavení se odkouleli domů. Doufáme, že se to dětem líbilo, a že si odnesly domů stejně krásné zážitky, jako jsme si odnesli my. Všichni jsme se moc snažili, aby se nám povedlo školu obrátit vzhůru nohama.

**S Pozdravem,
VAŠE PEKLO!!!**

-karc-

Molière a jeho přátelé

Když se vysloví toho jméno, mnoho z nás napadne hra Lakomec. A proč? Protože je to jedna z Moliérových velmi známých her. O autorech jako byl on, Shakespeare nebo třeba Dante Alighieri jsme se učili už v osmé třídě a stále učit budeme, jelikož jsou to významní lidé.

Druhý stupeň měl tu možnost shlédnout představení s názvem Molière a jeho přátelé. Vzdělávací hra se konala 9. 12. a všichni jsme se moc těšili, protože komu by se nechtělo alespoň na chvíli „ulejt“ ze školy. Na první dvě hodiny jsme usedli do svých lavic, přežili vyučování a jen co odzvonilo, vyrazili jsme do Kulturního domu v Teplicích. Uvnitř si každý našel své pohodlné místočko, svého vytouženého souseda, protože přeci nebudeme sedět vedle nějakého „kejchala“ nebo „smrkálka“, abychom z představení nic neměli.

Nezůstali jsme jen u Moliéra, povyprávěl nám i o dalších významných lidech z tohoto období. Jejich jména nám nebyla nijak známá, tudíž si je vůbec nepamatuji. I přesto, že jsem nevěděla, o kom je řeč, moc se mi to líbilo, protože pán hrál velmi hezky. Představení s námi navštívily i děti z mladších ročníků, kteří Moliéra neznají, ale i přesto se smály a na konci hlasitě tleskaly. Jako poslední na seznamu her byla již zmiňovaný Lakomec. Hra, která vypráví o starém a lakomém Harpagonovi, který by pro peníze udělal cokoliv. Pro peníze by obětoval i svojí rodinu a včetně dětí. I on na to však doplatil. Veh hře autor zesměšňuje maloměstánství. V jeden moment si herec k sobě na tuto hru pozval tři děti z hlediště. Byl to všem známý herec Petr Mládek z 9. B., Tereza Buřtová z 8.B a Adam Amiti z 8. A. S pomocí herce se ti i amatérům moc povedlo. Jako dárek za odvahu dostali papír, díky kterému nemusí být 3 hodiny zkoušení z českého jazyka.

Podle mého se hra všem moc líbila, herec sklídil velký úspěch a potlesk a my se mohli opět odebrat do školy, kde jsme nastartovali své mozečky a vrhli se do studia. Těšíme se na další podobnou akci.

-karc-

Představil se nám pán, kterého jsme znali z minulého roku, jelikož jsme jeho vystoupení už navštívili. Představení měl moc hezké, a proto nebylo divu, že jsme se na něj těšili. Pěkně a vtipně nás uvítal a začal hrát. Byl sám. Byl sám na celou hru! Pán byl nejenom dobrý herec, ale také výborný komik a svými gesty, pohyby a vtipky bavil celý sál. I když ne každý se smál. Záleželo na vkusu každého z nás. Někdo má raději hry vážné, někdo dá přednost komediálním hrám.

Výlet do Prahy... už zas?

Několik dní před Vánocemi nám paní učitelka Koželuhová sdělila, že pojedeme na výlet do Prahy (pravděpodobně za odměnu, že jsme byli celý začátek roku hodní☺). Původně měli jet pouze ti, kteří chodí na technické práce, ale nakonec jela i naše třída 9. A. Ačkoli by výlet „odstranil“ den školy, někteří ze třídy příliš nadšení nebyli. Do Prahy cestovali všichni nejméně 5x, a to počítám pouze školní výlety. Hlavní cíl výletu byla výstava českých vynálezců v Novém Národním muzeu. Poté byla v plánu procházka centrem (Václavské náměstí, Staroměstské náměstí apod.), rozchod a návrat domů.

Dne 13. prosince jsme měli vyrazit na cestu. Jeli jsme klasicky autobusem. Kolem 8:45 dorazil náš zmíněný tradiční vůz značky Volvo i se svým řidičem, se kterým jsme se již několikrát vozili. Tento autobus není žádný obyčejný kus šrotu, ale smradlavá Karosa, ale velmi drahý a kvalitně udržovaný cestovní autobus. To vyplývá z přednášky řidiče, na níž jsme někteří s úsměvem vyčkávali (slyšíme ji před každou jízdou). Zde je stručné shrnutí: v autobuse musíte mít zapnuté bezpečnostní pásy, nesmíte se otáčet, nesmíte jíst, pít nebo žvýkat, nesmíte používat koše na odpadky (všechno vybavení je nesmírně drahé!), v nejlepším případě je dobré se nedotýkat ničeho (možná i sedaček...)- toť vše.

Naštěstí pneumatiky nestály několik milionů, takže jsme do Prahy úspěšně i přes třináctku v kalendáři dorazili. Bohužel věc, která už tak šťastná nebyla, byl test týkající se výstavy v muzeu.

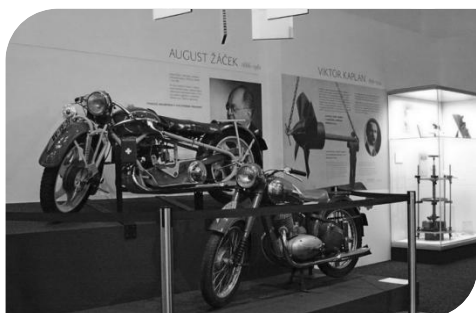
Tento nepříjemný kus papíru má ohromnou moc, jež mi dokázala znechutit celý výlet. Testům se člověk nevyhne ani na výletu.

První věcí, kterou jsme na výletě vykonali, byla návštěva samotného muzea. Výstava vynálezců byla mezi školami tak oblíbená, že jsme nejdříve museli shlédnout expozici věnovanou motýlům, než se výstavní sály vyprázdnily. Poté (ve skutečnosti již při vchodu do muzea) nastal neorganizovaný zmatek. S testy totiž nikdo nepočítal – většina lidí neměla propisky, papír nebo ani nevěděla, jak testy vyplňovat (já jsem mezi ně patřil také). Naneštěstí se vše za chvíli vyřešilo a testy musely být vyplněny stejně.

NÁRODNÍ MUZEUM

Nyní pár slov o samotné výstavě: ve výstavních sálech bylo představeno kolem 20ti českých vynálezců i se svými nejslavnějšími výtvary. Mezi nejznámější patří např. Prokop Diviš a jeho bleskosvod, Otto Wichterle, jenž vynalezl kontaktní čočky, bratři Veverkové známí svým ruchadlem atd. Výstava byla interaktivní, takže byla možnost si některé věci ozkoušet.

Po ukončení prohlídky nám byl schválen rozchod, takže se všichni rozprchlí po Václaváku do McDonaldu a KFC. Po menším (i větším) občerstvení většina z nás „bloudila“ centrem Prahy a užívala si vánoční atmosféru se stánky, v nichž byly nabízeny spousty předražených věcí a jídel. Celou situaci dováděly k dokonalosti ohromné skupiny turistů a výlety Japonců s nejdražšími fotoaparáty. Poté, když jsme si procházku po Praze dostatečně užili (osobně si myslím, že v centru Prahy vás moc věcí už nepřekvapí), sešli jsme se u sochy Sv. Václava. Nakonec jsme došli k hlavnímu nádraží a jelo se domů.

Výlet samotný hodnotím spíše průměrně, především díky testu, který mě velice naštvál. Nicméně výstava byla dobrá a volný den se mi líbil, určitě lepší než den školy.

-mkas-

Víte že,
Nejmenší exponát výstavy byly kontaktní čočky, které vynalezl Otto Wichterle.

Víte že,
Nejvšestrannější vynálezce výstavy byl Jan Evangelista Purkyně.

Víte že,
Největším a nejtěžším exponátem výstavy jsou aerosáně V 885 z roku 1942.

Víte že,
Nejužitečnějším vynálezem výstavy je očkování proti pravým neštovicím, jež vymyslel Karel Raška.

Víte že,
Patent je forma ochrany vynálezu zaručující vlastníkovi patentu za úplatu na určitou dobu výhradní právo k průmyslovému využití vynálezu.

Papoušek ŽAKO

Chtěl bych vás seznámit s dalším mazlíčkem do rodiny - papouškem žako. Je velmi milý a přátelský. Hodí se do rodin s dětmi. Není příliš náročný na údržbu ani na krmení. Je to dobrý nápad na dárek. Dá se velmi lehce ochočit a naučit mluvit.

Víte že,
papoušek žako může letět až 25-30
km/h

ŽIVOT V PŘÍRODĚ

Papoušek obývá lesní oblasti, husté pralesy a mangrové lesy (stromy s vodními kořeny) podél pobřeží a břehů řek.

Mimo dobu hnízdění se shlukují do velkých hejn a společně spí na vysokých stromech.

Ve volné přírodě hnízdí žakové v dutých větvích a ve vyhnílych kmenech stromů.

Hnízda si budují ve stromech, které rostou blízko sebe. Tím si udržují kontakt s hejnem.

V ranních hodinách ještě za šera odlétají do vnitrozemí na kukuřičné plantáže, kde způsobují značné škody.

Domorodci vybírají mláďata z hnízd, ochočují je a prodávají obchodníkům.

POTRAVA

Jako základ stravy obvykle stačí kvalitní kompletní krmivo pro papoušky, eventuálně doplňované směsí minerálů a vitaminů. Jídelníček bychom měli doplňovat ovocem a zeleninou. Papoušek šedý také rád oklovává kukuřičné klasy. Vedle toho ho také pravidelně zásobíme čerstvými vrbovými větvičkami nebo větvičkami z ovocných stromů na klování.

Vždy musí mít k dispozici písek na trávení.

Ale pozor! Žádnému papouškovi nikdy nesmíme podat avokádo - je pro něj silně jedovaté!!!

Samozřejmě každodenní čistá voda je podmínkou.

Do běžné denní stravy je dobré zahrnout také speciální granule pro papoušky, které obsahují veškeré potřebné složky, které by měl papoušek dostávat. Naklíčené zrniny a ovoce přímo zbožňují.

Ve volné přírodě se živí lesními plody, pupeny stromů, oříšky. Často navštěvují oblasti, kde roste palma olejová a nejradši yhrabávají podzemnici olejnou - burské oříšky.

Víte že,
Žako váží do
500-1000 g a
měří až 50
cm

EDISONKA NA LYŽÁKU ☺

„Kdo bude mít zájem, vyplní přihlášku a odevzdá“ nabádali nás naši učitelé. Nutně říct k čemu. ☺ Jak už je u nás dobrým zvykem, Edisonka každoročně odjíždí na lyžařský výcvik do Jánských Lázní. Pobyt je na týden, takže to vždy rychle uteče. Párkrát nasadíte helmu, brýle, nacvaknete lyže, sjedete kopec a ... „frrr“, už si to razíte domů.

Tento rok jsme odjžděli 7. 1. 2012, a protože všude v televizi ukazovali kolik je na horách sněhu, nemohli jsme se dočkat. U autobusu jsme se všichni navzájem pozorovali a přemýšleli, jak to společně zvládneme. Někdo už jel na lyžák po několikáté, takže měl lyže pěkně „ochočené“, ale někdo byl tak odvážný a statečný, že se rozhodl naučit se a postavit se tak svahu úplně poprvé v roli lyžaře či snowboardisti.

K lyžáku neodmyslitelně patří také učitelé, kteří i letos sebrali síly a vydali se s námi. Byla to paní učitelka Sailerová, Frontzová, Hozáková a to nejlepší na konec, pan učitel Just ☺ To právě oni s námi zdolali všechny překážky, zranění a problémy, které se vyskytly. U autobusu jsme se rychle rozloučili s rodiči, usadili se na svá místa a vydali se do hor.

Cesta nám utíkala rychle, i když jsme jeli poměrně dlouho. Někdo čas zkrátil posloucháním písniček, někdo koukal na film a někdo si jen tak povídal. Každý se zabavil něčím jiným. V Mladé Boleslavi jsme protáhli svá těla a pokračovali jsme dál. Po příjezdu k penzionu kluci nastartovali svaly, popadli batohy, kufry a jako správní gentlemani je odnesli dovnitř. Každý z nás se ubytoval, prohlídl si své spolubydlící a vyrazilo se na Košťálku. Všichni jsme se na chvíli přenesli do dětských let a začali se koulovat. Zmáčení, zmrzlí až na kost, ale spokojení, jsme se vrátili zpátky a těšili se, až posilníme svá břicha. Po cestě byl každý unavený, a tak jsme si poslechli pár organizačních věcí a odebrali se do svých postýlek.

Druhý den, po snídani, jsme se rozřadili do družstev. Ti nejlepší lyžaři byli ve skupině 1 někdo byl ve skupině 2 a ti, kteří na tom stáli poprvé, byli ve skupině 3. Bylo úplně jedno, ve kterém družstvu kdo byl, každý se dostal na všechny sjezdovky. Každý další den byl stejný. Budíček, snídane, lyžovačka, oběd, odpočinek, lyžovačka, volno, hry, večeřka. A právě díky tomu, že jsme neměli čas se nudit, to bylo skvělé. V úterý přišel tzv. „krizový den“, kdy jsme nelyžovali celý den, ale jen půl dne. Dopoledne se vydala první skupina v čele s p. uč. Justem a p. uč. Frontzovou na sánky a druhá skupina jela lyžovat na Černou horu. Odpoledne jsme se zase vyměnili, tentokrát v čele s p. uč. Hozákovou a p. uč. Sailerovou. Ti, kteří jezdí na lyžák pravidelně, už sánky znali a moc se na ně těšili. Obě dvě skupiny si tento zážitek moc užili a večer lehli do postele a spali jako zabití. Novinkou bylo letos večerní lyžování. Lyžovat nešli všichni, ale jen pár šťastlivců si zalýžovalo na osvětlené sjezdovce, a byl to pro ně bezvadný zážitek. ☺

Zaměstnali jsme i naši paní zdravotnici Báru, která se dvakrát vydala s dětmi k lékaři, ale jinak až na pár naražených kolen, kotníků, zad a zadků jsme to přežili ve zdraví. Poslední den jsme měli diskotéku, při které se každý odvázal a trsal a trsal... Ti, kteří byli na lyžáku naposledy, uronili i pár slziček.

Byl to týden plný legrace, zábavy, sportu, ale hlavně to byl týden, při kterém jsme se poznali s novými kamarády a odvezli jsme si spoustu společných zážitků, na které budeme jen a jen vzpomínat a u toho se usmívat. ☺

Velké díky patří i našim skvělým učitelům, kteří to s námi zvládli a také za to, jak moc fajn byli. A ještě jedno velké plus a obdiv patří poslednímu oddílu, který se poslední den vydal na Černou horu a zmákl jí bez problémů.

Mně osobně moc mrzí, že tohle byl můj poslední lyžák, ale pro ty, co pojedou příští rok:

„Užijte si ho tak, jako jsme si ho letos užili my, stojí to vážně za to.“

-karc-

Činoherní studio Ústí nad Labem - sci-fi 2521

ČINOHERNÍ STUDIO

ÚSTÍ NAD LABEM

V minulém díle časopisu jste se mohli dozvědět, že každý měsíc nás paní učitelka Eliášová a p. uč. Hrabětová „vyvenčí“ do Činoherního studia v Ústí nad Labem. Pokaždé p. uč. Eliášová vybere hru, která se svým žánrem liší od hry, kterou jsme shlédli minule a my si to pokaždé užijeme naplno, ať se hraje, co se hraje, vždy je to totiž skvělá podívaná v podání perfektních herců.

Tentokrát jsme shlédli hru s názvem „2521“. Pod tímto názvem jsem si neuměla představit vůbec nic, jelikož mi k číslu nešla žádná „budoucí historická událost“, zkrátka, bylo to překvapení pro všechny. Jelikož to tedy bylo nakonec sci-fi, byli jsme zvědaví, jak bude hra probíhat a jaké budou mít herci kostýmy.

V pondělí 28. listopadu jsme se vydali na cestu. Všichni, co už na nějakém představení byli, se nemohli dočkat. Odbila půl 6. večer a my, nedočkavci, už netrpělivě podupávali na nádraží a v 17:40 jsme už vyrazili směr Ústí nad Labem. Na nádraží v Ústí na nás čekala p. uč. Hrabětová, a protože se paní učitelky vydaly s partou plnou hladových krků, museli jsme zavítat do Burger Kingu (mimořádně, ten už k návštěvám činoheráku prostě patří ☺). Návrat byl plánovaný pozdě večer, tak jsme se museli posilnit ještě před začátkem představení. Nebylo by přeci hezké rušit herce kručením v našich bříškách.

Jako pokaždé to s námi neměla ani jedna z paní učitelek jednoduché, protože puberta se na nás velice podepsala, tak jsme se smáli, povídali, vyprávěli si vtipy a křičeli jeden přes druhého.

Divadelní chování na nás totiž padne až těsně před činoherákem, kde se z nás zase stanou kulturní znalci a hlavně se všichni uklidnili, protože se těšili do tepla. Chyběla nám hodina do začátku představení, tak jsme vytáhli foťáky a vše si řádně zdokumentovali. Čekání uteklo rychle a začátek se blížil. Poprvé za naše čtyři návštěvy se před námi ukázala klasická opona. Zhasla světla a bylo to tu.

Ve hře se objevila spousta herců, střídali se na jevišti jako veverky. Hra vyprávěla o lovcí Complainovi, pomalejším Fermourovi, knězi Marrapperovi, Wantagovi a o dalších lidech, kteří si žijí svůj divný, smutný život. Žijí na místě, které je zarostlé zvláštními rostlinami (poniky), pro ně však jediný způsob obživy. Vypráví o tom, jak se tito lidé snaží z tohoto světa dostat pryč, o tom, jak se snaží zažít pocit svobody, volnosti. Jelikož byla hra dlouhá, byl dlouhý i děj, proto to zkrátím. Myslím, že stačí jen pár vět pro přiblížení děje. Hra se mi velmi líbila, byla úplně jiná oproti hrám, které jsme už mohli vidět, na scéně byly perfektní kulisy.

Celou hru jsem obdivovala herce, jak se pohybují na jevišti ve tmě, kolem kulisy a přesto nejsou ani vidět, ani slyšet. Hercům patří veliká pochvala, protože naučit se tolik textu a ještě podat profesionální výkon, neskutečné.

Hra skončila v pozdních večerních hodinách, chvíli jsme se ještě zdrželi, abychom si mohli prohlédnout scénu a všechny ty dokonalé kulisy a pak se vydali na nádraží.

Zima byla neskutečná, ale úsměv vykouzila každému z nás, i když nám už oči padaly trochu únavou. Po příjezdu do Teplic na nás čekali už naši rodiče, kteří si nás odvezli domů, do našich pelíšků a tepla.

Myslím si, že každému z nás se v činoheráku moc líbí, protože já osobně jsem zklamaná, když hra skončí a netrpělivě čekám, kdy nás paní učitelky zase vezmou na tolik oblíbený divadelní výlet.

K řediteli o krok blíže

Po dlouhé a namáhavé práci jsem pro vás připravil článek, který je založen na obsáhlém rozhovoru, jenž nám pan ředitel Mašek vstřícně poskytl. Tento článek vám poví o panu řediteli doslova vše – od škol, které vystudoval, po jídla, jež má nejraději. Doufám, že vám přinese spoustu nových informací a více vám přiblíží pana ředitele jako „obyčejného člověka“. Také se dozvíte, jaký byl pan ředitel žákem, jakou práci vlastně vykonává a další a další zajímavosti – je tedy na co se těšit. Pro změnu a zvýšení chutě ke čtení tento článek není klasická, a již trochu ohraná, otázka - odpověď.

Vezměme to pěkně po pořádku, aneb jak jsme se k tomuto rozhovoru vůbec dostali. Rozhovory jsou v našem časopise velice oblíbené, a proto jsme se rozhodli udělat poměrně podrobný rozhovor, jenž by vás zasytil informacemi právě o panu řediteli, o němž toho moc známo není. Chopil jsem se tedy diktafonu, domluvil setkání o odpoledne, a šel se vyptávat.

Kdybych se sta lidí z naší školy zeptal, odkud náš pan ředitel pochází, určitě byste neuhádli Plzeň. V tomto městě se také učil – od mateřské školky přes základní školu, gymnázium, po školu vysokou (Pedagogická fakulta v Plzni, která je součástí Západočeské univerzity v Plzni). Jak si na těchto školách pan ředitel vedl, čili jakým byl žákem? „Dobrym☺, nebyl jsem žákem vzorným, ale žákem s dobrým a slušným prospěchem. Přesto v deváté třídě s ředitelskou důtkou.“ Tak to vidíte, i pan ředitel měl zkušenosti s ředitelskou důtkou „z jiného úhlu pohledu“... Na otázku „Dostal jste někdy nějakou kuriózní poznámku?“ byla opět zmíněna tato záhadná ředitelská důtka. „Myslím, že dost kuriózní byla ředitelská důtka, kterou jsme si zavinili sami, protože jsme rozbití dvou obrazů svedli na zástupkyni ředitele – to se nám nevyplatilo.“ Pan ředitel byl tedy žákem dobrým a co učitelé, jaký byl pohled na ně? „Různorodý. Byli učitelé respektovaní, obávaní, ti, na které jsme dělali posměšky, i když si to nezasloužili. Ten pohled byl ale spíše kladný, protože tehdy ve společnosti byl jednoznačný názor – učitel je někdo, kdo vštěpuje dětem vzdělání a učitel má „vždycky pravdu“☺, takže jako děti jsme si na nějaké velké vylomeniny vůči učitelům netroufli.“

Víte že,
toto je druhý rozhovor
s panem ředitelem za
existenci našeho
časopisu.

Nyní se dozvíte, jaký vztah měl pan ředitel k různým předmětům. Jak všichni dobře ví, pan ředitel učí dějepis, který byl společně s češtinou, fyzikou a tělesnou výchovou jeho oblíbeným předmětem. Na druhou stranu... „Nebavila mě hudební a výtvarná výchova. Ani matematika mě nezaujala, nicméně matika je v životě důležitá, a proto jsem ji bral jako nutnost.“ Pan ředitel vystudoval dva předměty, oba dva ho podle jeho slov baví, je to dějepis a čeština. Nejprve chtěl vystudovat češtinu a fyziku, ale to nešlo, sportu bylo též hodně, a proto si vzal ke zmíněné češtině dějepis, který učí dodnes.

Dále jsem se v rozhovoru zaměřil spíše na názory. Prvním z „témat“ byli žáci – jakým způsobem se liší žáci v minulosti a dnes, jak je to s chováním? „Žáci jsou v podstatě stejní. Pořád jsou to děti. Jediný rozdíl je, že dnešní děti mohou dělat mnohem víc věcí.“ Takto vidí pan ředitel žáky jako takové. Jak je to s chováním? Podle pana ředitele by měly být mantinely chování přísnější, protože velká volnost bohužel přináší problémy, jako jsou drogy a záškoláctví. „Chování, které hraničí s trestnou činností, bohužel to všechno tento život přináší.“

Víte že,
rozhovor trval
přibližně 20 minut,
ale jeho zpracování
mi zabralo několik
dní.

Víte že,
při rozhovoru dvakrát
zazvonil telefon.

Teď ve stručnosti shrnu, jak se pan ředitel dostal na Edisonku. „V roce 1983 jsem se přistěhoval do Teplic. Učil jsem na několika školách v Teplicích. A od roku 1988 jsem tady. Nejdříve jsem od roku 1988 vykonával funkci zástupce (pro zajímavost nám pan ředitel sdělil, že tu nebyli vždy jen dva zástupci, ale v jistém období i tři). Když šla paní ředitelka Nováková do důchodu, přihlásil jsem se do konkurzu.“ Pan ředitel tedy nastoupil na Edisonku jako velmi zkušený učitel. Co ale obnáší jeho dnešní zaměstnání, práce ředitele a jaký je rozdíl mezi jeho činností a činností zástupce, to příliš žáků neví. Neváhal jsem proto a zeptal jsem se. „Já bych řekl, že zástupce, a mám dva výborné zástupce, to jsou takové ty výkonné orgány - ty dělají, makají a dávají život té škole a ředitel to všechno zastřešuje. Ředitel je zodpovědný za celou školu, ať už je to v oblasti ekonomické, právní, personální (např. vztahy s rodiči), bezpečnostní, atd.“ Tak to sami vidíte, pan ředitel má práce „až nad hlavu“, která je, tedy alespoň podle mého názoru, dosti nevďěčná a nesnadná.

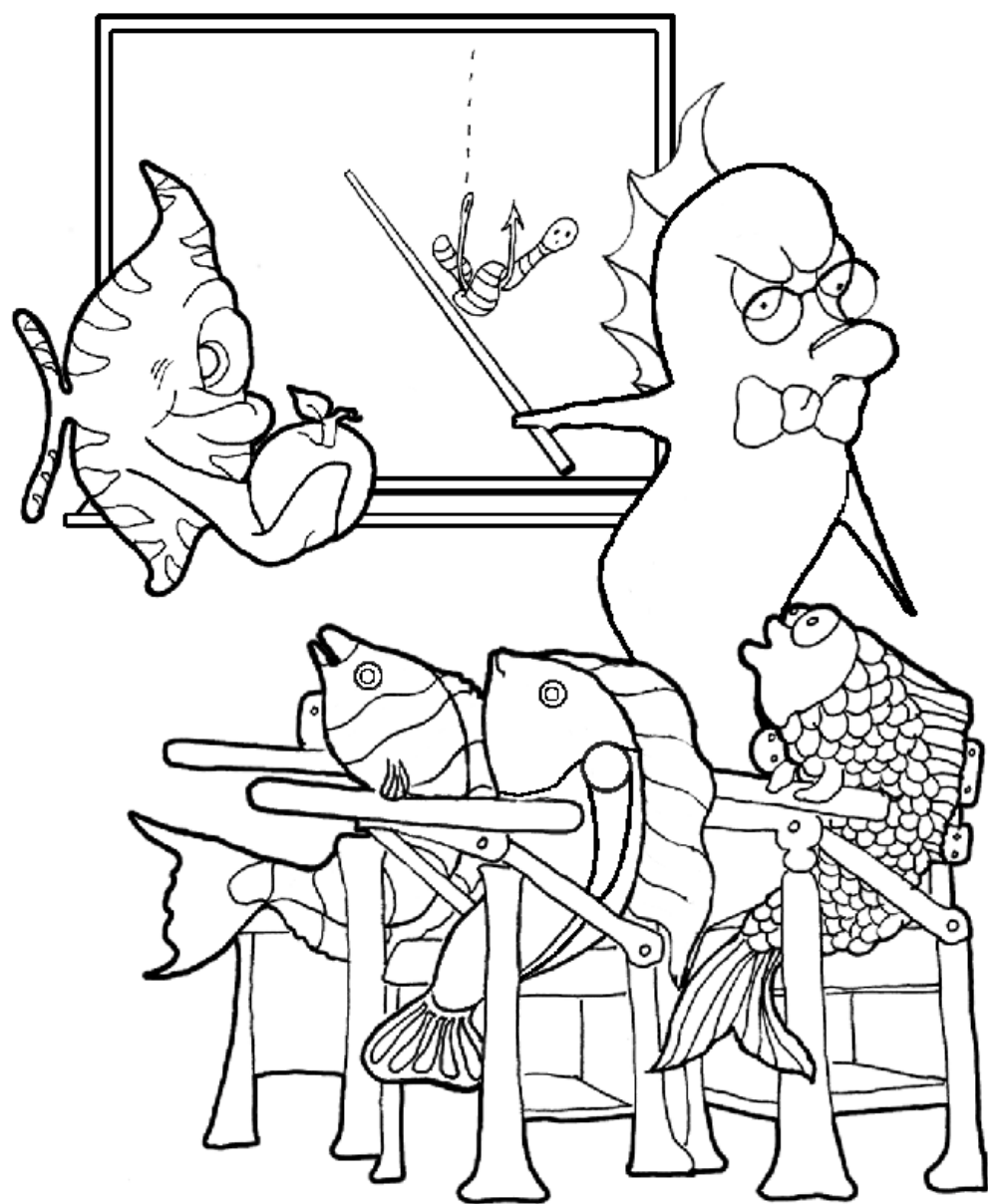
Poté se mi do hledáčku informací dostala Edisonka, začal jsem hodně záladnou otázkou, která mě osobně velice zajímala - Proč by si rodič nesportovně založeného dítěte měl zvolit jako školu právě Edisonku? „*To je těžká otázka, protože žák tady má daleko lepší, lukrativnější nabídky. Snad proto, že tady máme i nesportovní třídy, že se tu snažíme poskytovat všeobecné vzdělání, takže by to mohl s námi zkusit... V prvopočátku, protože sportovní třídy zde fungují pátým rokem oficiálně, máme podepsané smlouvy s FK Teplice, se velký důraz kladl právě na tyto sportovní třídy. Je trošku i na nás, a to možná je náš rest, abychom také zdůrazňovali, že tu nemáme jenom sportovní třídy, ale že tu máme i třídy „obyčejné, které poskytují klasické vzdělání.“*

Další již trochu jednodušší dotaz se týkal plánů do budoucna. Pan ředitel nejprve začal vysvětlovat, že vyšel nový školský zákon, který v podstatě omezuje ředitelům působení na školách. Povinně budou na všech školách v celé České republice konkurzy, podle toho, jak je dlouho ředitel ve funkci. „*Pokud je tam více než 6 let, což já jsem, jsem tady patnáct let, tak mu končí výkon funkce k 31. 7. 2012.*“ Naštěstí se pan ředitel může přihlásit do konkurzu znovu. Potom jsme se dostali k plánům a vylepšením. „*Budeme se dále profilovat směrem ke sportu, poskytovat těm „obyčejným“ třídám normální, standardní vzdělání, a trošičku vylepšit materiálně – technické zázemí této školy.*“ (učební pomůcky, technické věci). Také jsem se dozvěděl, že „*Pokud vše dobře dopadne a přijdou evropské peníze, půjdeme i na zateplení školy, je to naplánováno na březen, ale vše záleží na podepsání smlouvy Magistrátem Teplice a fondu životního prostředí.*“ Byla by dána i nová plastová okna a moderní fasáda, jež by zlepšila vzhled školy.

Málokdo asi ví, co pan ředitel vlastně rád jí ☺. Velice si chválí naši školní jídelnu, která v našem časopise vyhrála anketu „*jídelna vs fast food*“ a která podle jeho slov patří k těm nejlepším, které navštívil. Nejvíce mu chutnají luštěniny (např. čočka), vynechává polévky a občas si dá nějaké to nezdravé smažené jídlo.

Blížíme se ke konci a to s otázkami týkající se našeho školního časopisu. „*Četl jste někdy náš školní časopis? Líbí se vám?*“ „*Já je čtu všechny a mám je tady v trezoru, ne, že by byly tak vzácné ani proto, že bych se o ně tak obával, ale skutečně je schraňuji pro Českou školní inspekci, protože je čím se pochlubit. Tím tedy odpovídám na druhou část otázky, jestli se mi líbí – líbí se mi strašně. Jsem tady dvacet tři let, co ta škola funguje. Byly tady různé pokusy o školní časopis, kdy ještě třeba nebyla technika. Pak paní uč. Etčerová dělala novější časopis – to bylo už o level výš. Teď se mi ten časopis líbí, líbí se mi přístup všech těch, kteří to dělají, že se nebojí kritiky. Já ho doopravdy čtu, vyžádám si vždy minimálně jeden výtisk pro svoji potřebu, ale i pro tu archivaci. Líbí se mi i to, že se tam objeví kritické hlasy, nemám nic proti tomu – pokud je kritika slušná a je míněná v dobré víře, já ji jenom vítám. Časopis má vynikající i grafickou úroveň. Děkuju i těm, kteří ho s vámi připravují, což je p. uč. Eliášová, p. uč. Demjan a p. uč. Bartoň.*“

Záměrně jsem dal tento poslední názor pana ředitele skoro celý, abyste si našeho časopisu doopravdy vážili, protože podle slov pana ředitele mu v něm nechybí vůbec nic. Velice děkujeme za rozhovor panu řediteli a doufáme, že bude mít velký úspěch v časopise.

V rubrice Cars se přesuneme z Německa do České republiky. V roce 1895 Václav Laurin a Václav Klement byli nadšenci do jízdních kol a tak si řekli, že začnou vyrábět jízdní kola. V roce 1899 zahájili výrobu motocyklů a v roce 1905 začali konečně vyrábět automobily.

Škoda Octavia (1959)

Na rozdíl od předchůdce Spartaka, který měl listová péra, měla Octavia vinuté pružiny a příčný stabilizátor. Měla i zakulacenou palubní desku.

Škoda 1000 MB

Vyráběla se v roce 1964-1969. Motor byl vzadu. Auto bylo na svůj věk docela výkonné a prostorné, ale zato bylo těžké, protože podvozek měl velkou hmotnost.

Škoda 100 a 110

Přišli spolu na světlo světa v letech 1969-1977. Střecha se sloupky zůstala ze Škodovky 1000 MB, ale byly změněny např. blatníky. Z hranaté elegance přešel výrobce na kulaté blatníky. Motor byl také vzadu a byla poháněna zadní náprava.

Škoda 742

Je to název pro Škodu 105, 120, 125, 130, 135, 136. Výroba začala 1976 a skončila v roce 1990. Je to 4dvěřový sedan. Dokáže ze sebe vymáčknout 130 – 150 km/h. Spotřeba se pohybuje od 5,7l do 9,7l na 100km/h. Motor byl chlazený vodou, a proto jím v zimě zamrzala voda.

Škoda Favorit

Začal se vyrábět od roku 1988 až do roku 1995. Fáčko už určitě každý znáte, přestože se už vyskytuje na našich silnicích docela málo. Začali vyrábět už i Combi a nazvali tuto verzi jako Forman. Formanů vyrobili 219 254 kusů a „normálních“ vyrobili 783 167 kusů. Už měl motor vpředu a pohon předních kol. Jen co se vyrobil tento Favorit, ukázali škodovce konkurenti z Volkswagenu Golf 2.

Škoda Felicia

Automobilka Felicii vypustila v letech 1994 až 2001. Oproti Favoritu už měla ABS, posilovač řízení, klimatizaci, vyhřívané sedačky i palubní počítač. Felicie Combi byly označovány podle výbavy zkratkami LX, LXi, GLX, GLXi, což písmeno „i“ označovalo motor 1,3 s výkonem 50 KW (kilowatt).

Škoda Fabia I

Začaly ji vyrábět v roce 1999 – 2007. Dělali různé karosářské verze: Hatchback od 12/1999, Combi od 2000 a Sedan 2001. Také dělali různé typy motorů - benzínové i naftové.

Škoda Fabia II

Vyráběla se od roku 2007 a vyrábí se až do dnes. Fabia vyšla stejně s Roomsterem. Nezměnila se moc podvozkově od první generace, ale karosérie je více hranatá. Karosérii má také Combi a Hatchback.

School's cool!

Kuželky

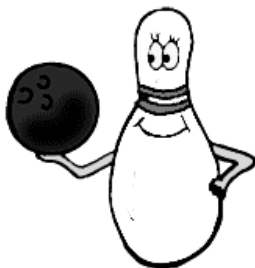

„Kuželky, ahá bowling, už vím“ Stop! Přesně tohle je chyba! Kuželky a bowling není to samé, rozdíl je v mnoha věcech. Při bowlingu hrajete s děrovanými koulemi s různou obtížností/různou váhou. Kuželky oproti tomu shazujeme pouze dvěma typy koulí: těmi pro začátečníky a pro pokročilé. Typ hry je i přesto dost podobný, liší se tedy v technice házení, v počtu kuželek a dále v typu hry. Při obou sportech se jistě pobavíte, ale bowling zná každý a proto se tedy teď spolu půjdeme mrknout, co kuželky a jejich hraní obnáší. Poprosila jsem svého kamaráda Martina Čermáka, jestli by mi o nich něco neřekl. Sám se tomuto sportu s přáteli věnuje a stále si ho vychvaluje. Takže tímto ti chci, Marťo, poděkovat za pomoc ☺

„Marťo, kdo tě vlastně ke kuželkám přivedl?“

Martin:

„Poprvé mi o nich řekl kamarád, takže vlastně on mě k tomuto sportu přivedl.“

„Jak dlouho se jim vlastně věnuješ?“

Martin:

„Kuželkám se věnuji 4 roky, ale jsou lidé, kteří hrají kuželky už 30 let a více.“

„To je docela dlouhá doba! Jistě si to musíte pořádně vydřít, jak často tedy trénuješ ty?“

Martin:

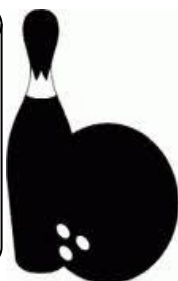
„No, je to trochu namáhavější, já trénuji dvakrát týdně tři hodiny, takže je to docela záťah.“

„Určitě ti pak musejí odpaďávat ramena námahou! Kde trénuješ?“

Martin:

„Chodím trénovat na kuželnu v Teplicích na Valech, na Letné.“

„Jak tedy probíhají jednotlivé tréninky?“

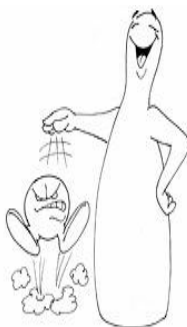
Martin:

„Ze začátku to probíhá tak, že se hráč učí chodit rovně po prkně. V další fázi opakuje to to stejné, akorát že s rukou a nakonec se snaží všechno skoulet dohromady v jeden dokonalý hod.“

„Myslíš, že by se to člověk mohl naučit sám, bez jakékoli pomoci, třeba po internetu?“

Martin:

„Ne, to se správně naučit bez pomoci nedá, člověk už od začátku potřebuje trenéra, který mu bude věnovat maximální pozornost.“

„Kolik tě vlastně tento koníček stojí ročně?“

Martin:

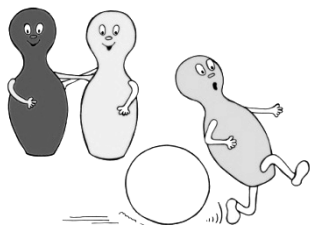
„Já platím 3000 Kč ročně, ale tenhle ceník má tato kuželna v Teplicích, ale v každé kuželně je to jinak.“

„Tak to je opravdu slušnej věk a ještě být takhle fit? Wow! Když na sobě takhle dětete, tak určitě se účastníte spousty soutěží, ne?“

Martin:

„Ano, každý týden máme nějakou soutěž, většinou víkendy + přebory.“

„Jak vlastně jsou staří tví spoluhráči?“

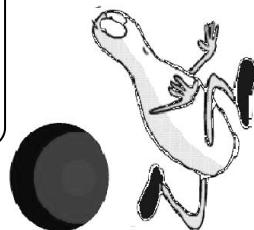
Martin:

„Spoluhráči a protihráči jsou staří od 10 let až do věku, kdy člověk ještě sám dokáže hrát. Nejstarší kuželkář, co jsem viděl, je 84 letý chlápek.“

„Martó, kdybys měl slečnu, chtěl bys ji naučit hrát kuželky?“

Martin:

„Tak slečnu mám a je dost šikovná, už dva roky hraje a musím uznat, že je prostě dobrá.“

Chcete se k Martinovi připojit? Mrkněte se sem;)

Kontakt na teplickou kuželnu na Valech:

- ➔ Web: <http://kuzelkyteplice.webnode.cz/>
- ➔ e-mail: dbousa@post.cz
- ➔ Skype: daves123861

-stud-

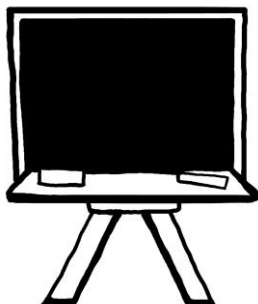
TYPY **ŠKOL**

Sice jsem z osmé třídy a ještě se nepotřebuji tolik starat o nástup na jinou školu, ale naši deváťáci už začínají sepisovat přihlášky. Jak vím, tak je jich celkem dost, kteří nevědí, na jakou školu jít, a tak sem se rozhodla je trochu seznámit s nějakými školami v okolí Teplic.

Gymnázia

Na vyšší stupeň gymnázia se přijímají žáci do průměru 1,5 bez přijímacího řízení, podmínkou je pouze velmi dobré chování. Uchazeči, kteří nedosáhnou průměru 1,5, vykonávají písemné zkoušky z českého jazyka a z matematiky v rozsahu učiva 9. třídy ZŠ. Každá zkouška trvá nejdéle 45 minut.

Proč Gymnázium Teplice?

1. Protože poskytuje kvalitní vzdělání.
2. Protože nabízí možnost individuální vzdělávacího programu.
3. Protože má kvalitní a kvalifikovaný učitelský sbor.
4. Protože je progresivní.
5. Protože má dobré materiální zázemí.
6. Protože se zapojuje do mezinárodní spolupráce.
7. Protože je dobře hodnoceno Českou školní inspekcí.

Přihlášky musí být doručeny **do 15. března 2011.**

1. termín **1. kola** je v úterý **26. dubna 2011**

Předpokládaný počet přijetí je **58** žáků do osmiletého a do čtyřletého **108** žáků.

Rozhodnutí ředitele o přijetí může být vydáno nejdříve 27. dubna 2011.

Biskupské gymnázium Krupka

1. kolo přijímacích zkoušek na gymnázium proběhne:

27. 4. 2011 – 1. termín

04. 5. 2011 – 2. termín

2. kolo přijímacích zkoušek se koná 20. 5. 2011 od 8 do 10

Gymnázium J. A. Komenského Dubí

nestátní střední škola (12 000 Kč ročně)

Termín odevzdání přihlášky:

15. března 2011

Termín přijímacího řízení:

26. dubna 2011

V případě průměrného prospěchu do 1,85 za 2. pololetí školního roku 2009/2010 a za 1. pololetí školního roku 2010/2011 je uchazeč o studium přijat bez přijímacích zkoušek.

Střední odborné školy

Střední škola technická AGC

nestátní střední škola (1 000 Kč měsíčně)

Obory zakončené maturitní zkouškou (4leté):

- Informační technologie
- Ekonomika a podnikání
- Mechanik elektrotechnik
- Mechanik strojů a zařízení

AGC

Obory zakončené závěrečnou zkouškou s výučním listem (3leté):

- Elektrikář
- Strojní mechanik

Hotelová škola Teplice

Střední vzdělání s výučním listem – 3-letý učební obor
kuchař - číšník, cukrář

- přijímací zkouška se **nekoná**

Střední škola obchodu a služeb, Teplice

Termín podání přihlášky do 15. 3. 2012

Počet přijímaných žáků pro školní rok 2012/2013

Obor (počet přijímaných žáků):

obchodník (30), kosmetické služby (20), oděvní technik (24), podnikání (30), kadeřník (50), prodavač (60), operátor skladování (12), krejčí (12), šití oděvů (24), grafický design (24), modelářství a návrhářství oděvů (24)

SŠ stavební Teplice

SEZNAM OBORŮ:

strojní mechanik, klempíř, karosář, autoelektrikář, mechanik, opravář motorových vozidel, truhlář, instalatér, tesař, zedník, malíř a lakýrník, podlahář, pokrývač, elektrikář, nástrojař, obráběč kovů, nábytkářská a dřevařská výroba, provozní technika, stavební provoz, podnikání, truhlářská a čalounická výroba, malířské a natěračské práce, zednické práce, zahradnické práce, strojírenské práce, stavební práce, ekonomika a podnikání.

Najednou se musíte rozhodnout a udělat správný krok. Víím, že to není jednoduché, a proto jsem se v článku pokusila vám dát nějakou tu inspiraci!

KONFERENCE VE WANNSEE

Máme tu další hlášení z naší návštěvy Činoherního studia v Ústí nad Labem. Tentokrát to bylo mnohem zajímavější, protože jsme se vydali dopoledne místo školy 20. 1. 2012. Výhodou bylo i to, že jsme si mohli přispat, sraz byl totiž až v 8:30. Spali jsme sice jen o chlup déle, ale i to vůbec nevadilo. Lepší než nic....

Představení se jmenovalo Konference ve Wannsee. Už podle názvu můžeme poznat, že téma této hry nebylo nijak veselé, a ani jednoduché. Jeviště obsadilo 14 mužů, kteří představovali vysoce postavené úředníky tehdejšího nacistického Německa. Sešli se za účelem vyřešení židovské otázky.

Jelikož se hra odehrávala v roce 1942, je jasné, že se tito úředníci nesnažili Židům pomoci, oni vymýšleli způsoby, jak se jich zbavit. Scéna nebyla ničím výjimečná, herci seděli za stoly a pozadí zdobila pouze opona. To byly jejich jediné rekvizity. Hra trvala 60 minut. Když se člověk zamyslel, jestli to tak opravdu někdy bylo, naskočila mu husí kůže, protože ano, bylo to tak. Díky režimu, který v této době Němci nastolili, zemřelo několik miliónů židovských obyvatel. I když hra a její děj nebyl vůbec jednoduchý, herci to zahráli moc pěkně, přesvědčivě a nikomu z nás se nechtělo ani dýchat, aby mu něco neuteklo.

Po skončení hry jsme měli ještě čas, než nám jel vlak, a tak jsme dostali na necelou hodinku rozchod. Každý šel jinam, někdo navštívil OC Fórum, někdo KFC a McDonald's. Když byl čas odjezdu, shromáždili jsme se a nechali se vlakem odvést domů. Někdo zašel na obědek do školní jídelny a někdo se z nádraží vydal přímo do tepla svého domova.

Všem se představení jako vždy moc líbilo a už teď se všichni těšíme, až vyrazíme opět na další hru.

Černá☹ a Bílá☺

Je tu další vydání časopisu Edisonka a s ním i nová soupeřící dvojice. V tomto díle porovnáváme, jestli je lepší ŠKOLNÍ JÍDELNA nebo FAST FOOD. Tuto dvojici jsme zvolili, protože každý se podívá na jídelní lístek a první myšlenka, která mu/jí proletí hlavou je: Tak to si radši zajdu do Fastfoodu!

Ale pozor! Naše paní kuchařky budou výsledky mile překvapeny! Většina žáků totiž hlasovala zrovna pro školní jídelnu! Určitě budou díky tomu vesele a hezky s úsměvem dále vařit dobrá jídla pro naše hladové krky. ☺

Přesto v tomto vyhodnocení překvapivě vyhrála ŠKOLNÍ JÍDELNA s 36 body, a tím se dostává na Bílou listinu. Tady jsou názory, které nám poskytl někteří z vás:

- Mňamky
- Sexy kuchařky
- Jistota že nevaří ze psů
- Otravní důchodci
- Veliké fronty

Je tedy jasné, že prohrál FAST FOOD a s 28 body se dostává na Černou listinu, ale pořád lepší než nic. Vaše názory jsou:

- Tisíckrát lepší
- Dražší jídlo než ve školní jídelně
- Vaří ze psů
- Nikdo mě ve frontě nepředbílá
- Rychlá obsluha

První Fast food se objevil až ve 20. století.

V průběhu 40. a 50. let začaly vznikat školní jídelny.

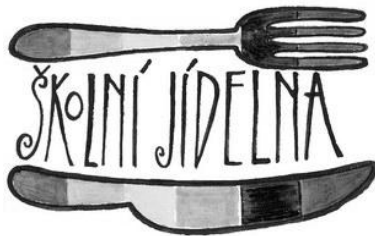

Jaké taje skrývá školní jídelna?

V naší anketě Černá a bílá, jsme proti sobě postavili školní jídelnu a tolikrát odsuzovaný, nenáviděný a pro někoho i oblíbený fast food. Pro vás, kteří toto slovo neznáte, jedná se o restaurace s rychlým občerstvením, tedy KFC, McDonald's, Kebab atd. Tato jídla jsou možná pro někoho velice chutná, jsou ale také značně kalorická a drahá. K našemu potěšení ale školní řízek s bramborem vyhrál nad hamburgery.

Nemohli jsme si tuto informaci nechat pro sebe, a tak jsme se o ni podělili s paní Hradeckou. Tuto sympatickou paní vídáte každý den v okénku, kde vám prodává stravenky, zapomnětlivým žákům vydává nové a hlavně se stará o chod celé školní jídelny. Že to není jednoduchá věc, nás přesvědčila během rozhovoru.

O to, abychom měli každý den něco dobrého k obědu, se stará šestičlenný tým zkušených kuchařek. Paní kuchařky nastoupí do práce v době, kdy většina z vás ještě žmolá plyšáky v ruce a převaluje se v posteli. Není divu, v šest ráno bývá kolikrát ještě tma. Po rychlé kontrole surovin se vrhnou do práce. Jako první se začnou vařit jídla náročná na čas. Takže základy polévek, omáček, dále knedlíky, protože nějaký čas trvá, než těsto vykyne a pak uválet knedlíky pro 500 strávníků, to si jistě dokážete představit, že to není žádná brnkačka. Během toho, co kyne těsto, se věnují jiným činnostem. Krájení zeleniny do polévky, přípravě masa, vaření omáčky atd. Během vaření se všechny síly střídají na úklidu, protože kuchyň musí být pořád jako ze škatulky. Na náš dotaz, které jídlo je nejjednodušší na výrobu, nám paní Hradecká odpověděla: **„Žádné, i tu polévku vaříme 4 hodiny a po celou dobu se o ni musí někdo starat. Jídlo jako zapečená ryba s bramborem je poměrně lehká, ale zbude nám pak hromada špinavých pekáčů, které musíme zase pracně drhnout.“** Mezi náročná jídla na výrobu patří knedlo-zelo-vepřo a k našemu údivu i zdánlivě jednoduché buchtíčky s krémem. **„Při výrobě musíme každou buchtíčku ručně uválet,“** dodává paní Hradecká.

Mezi kuchařkami občas zahlédneme naše bývalé žáky. Tito mladí pomocníci se učí na blízké hotelové škole a našim paním kuchařkám v rámci praxe chodí vypomáhat. **„Učni nám zde vypomáhají a v případě, že někdo onemocní, tak ho i zaskakují při výdeji jídel.“** říká paní Hradecká.

Určitě si, jako my v redakci, říkáte, kdo sestavuje jídelníček. Tipovali jsme, že to dělá sama paní Hradecká a že se na něm může vyřádit, jenže skutečnost je trochu odlišná. „**Jídelníček sice sestavují společně s kuchařkami, ale pravidelně ho k nám chodí kontrolovat ze Zdravotnického ústavu v Ústí nad Labem. Kontrolují nejen pestrost stravy, to znamená, jestli neděláme až příliš často knedlíky a tak podobně, ale dělají i rozbory, zdali je v tom určitém jídle vše, jak má. Zjistili navíc, že ne jídlem ze školní jídelny děti tloustnou, ale že za to může jídlo z fast foodu.**“

Tímto tvrzením nám paní Hradecká potvrdila i naši domněnku o fast foodech. Ano, je to rychlé a populární jídlo, ale asi bychom se divili, co všechno v sobě obsahuje. Takže jestli si myslíte, že ve školní jídelně jíte nějaké blafy, jste silně na omylu. Jak už nám řekla paní Hradecká, všechno je pod neustálou kontrolou, proto nezanevřete na školní jídelnu a raději volte ji, než nějaký ten McDonald's! Vyjde totiž vaše rodiče levněji a ještě nebudete zbytečně zaneřádovat vaše těla.

Fotbal je můj život...

V minulém čísle našeho časopisu byla uvedena silná kritika na sportovní třídy a na fotbalisty. Zaslechla jsem spoustu nesouhlasů, a proto jsem se rozhodla udělat pravdivý článek o sportovních třídách a fotbalistech. Není totiž fér ukazovat jen jejich stinné stránky. Článek je zaměřený na věci, které musí fotbalisté plnit a upřímně řečeno, není to žádný med.

Začneme sportovními třídami. Myslíte, že v nich nejsou žádné nevýhody? Tak to se značně pletete. Stejně jako všude, jsou i ve sportovkách nevýhody, které stojí schované za tím dobrým. Do sportovní třídy můžete chodit od 4. třídy. Kluci by měli hrát fotbal a holky by se též měly aktivně věnovat nějakému sportu, ale na ně není kladen takový důraz. Ve sportovní třídě musíte dodržovat tři pravidla: **1. slušné chování, 2. dobré až průměrné známky a 3. aktivita při tělesné výchově.** Jakmile propadáte, vyrušujete hodinu nebo nespolupracujete, o tělárku nemáte ve SP třídě co dělat a letíte ven do nesportovní třídy.

Dám vám živý příklad. Já sama jsem členka SP třídy a v poslední době od nás ze třídy vyrazili tři žáky: P. Poppa (7.B), L. Mašitu (7.B) a R. Ďuriše (přešel na jinou školu), neboť porušovali jedno pravidlo, slušné chování. Kluky ze SP třídy kontrolují jejich trenéři. Tím pádem jsou pod stálým dozorem. Je sice pravda, že mají určité výhody, jako je méně hodin, ale o to je to pro ně těžší, protože musí jet rychlejším tempem a jakmile mají turnaje, nebo zápasy, musí si látku dohánět stejně jako každý. Je to pro ně velice náročné. Jak moc je život mladých fotbalistů náročný, si přečtete v následujícím rozhovoru!

Odkolika let hraješ fotbal?

Fotbal jsem začal hrát s velkým nadšením v šesti letech, předtím jsem hrál hokej, ale ke kulaté hře mě to táhlo více.

Proč jsi začal hrát fotbal?

No... chtěl jsem to zkusit a chtěl jsem vidět, jestli na to mám a jak vidíte, docela jsem se vypracoval.

Kde jsi začínal hrát fotbal?

Fotbal jsem začal hrát v neznámém malém klubu ForWardone.

Jak ses dostal do FK Teplice?

Do FK Teplice jsem se dostal vlastně díky trenérovi Tomáši Poskierovi, který trénoval mě a další hráče. On nám zařídil přestup do FK Teplice. Jsem mu za to velice vděčný.

Kdy jsi začal chodit k nám na Edisonku?

Na ZŠ Edisonovu jsem začal chodit přesně před rokem v září.

Co říkáš na naši školu? A jak se ti líbí kolektiv ve tvé třídě?

Na této škole se mi líbí moc, protože je o moc větší než má minulá škola. Naše třída je velice bouřlivá. Věřím ale, že naše třída je taková přerostlá rodina.

Co ty a učení?

Učení mi celkem jde, i když se nestíhám učit doma. Zvládám to většinou dobře, snažím se věci dohánět ve škole a ve vlaku.

Je tu zmínka o vlaku, kam jezdíš?

Jsem rodák z Děčína. Je to daleko, zhruba 40 km a cesta vlakem trvá 40- 50 minut. Jezdím s kamarádem, který má stejné podmínky jako já.

Popiš nám stručně tvůj den.

Můj den začíná v 5:45. Vlak mi jede v 6:28, do Teplic přijíždím v 7:15 a do školy přijdu tak akorát, když se otvírá škola. Samozřejmě se učím 6 hodin. Po škole máme tréninky. Za celý týden máme jeden jedinej volnej den. Je to makačka. Trénink nám začíná v 15:00 a končí v 16:30 a hned po tréninku musím spěchat na nejbližší nádraží a pak jedu domu v 16:40 a domu dorazím v 17:30. Cesta domů od vlaku mi trvá cca. 15 minut. Domu přijdu vysílený, udělám si úkoly a „tamty“ věci a pak jdu spát. A pak zas nanovo. Odpolední pohoda nebo flákanda se u mě nekoná. Není na to čas. Samozřejmě po celý den mě doprovází moje fotbalová taška (5kg), na kterou všichni nefotbalisti nadávají. Nemáme to úplně jednoduché i kvůli tomu, že musíme na FK podávat pořád kvalitní výkony, neboť nás můžou ze dne na den vyhodit, což by pro nás znamenalo i přestup do jiné třídy – v lepším případě, nebo jiné školy – v tom horším případě.

A co bys poradil malým fotbalistům do budoucna?

Stačí se řídit pár pravidly: 1. nevlákat trénink 2. vydržet a samozřejmě se to dá vyjádřit třemi slovy **DŘINA, DŘINA A DŘINA.** Ale to nejdůležitější je **MÍT FOTBAL RÁD.** Já osobně fotbal miluju a nezajímají mě kecy ostatních, protože **fotbal je můj život!**

A jak probíhají víkendy?

No... normálně máme zápasy nebo turnaje a jen výjimečně máme volné víkendy.

Tvůj největší týmový úspěch v Teplicích?

Náš největší úspěch je zaručeně vítězství na Mistrovství České republiky. Za naše vítězství hodně dlužíme našemu trenérovi Danielovi Janechovi.

A co říkají rodiče na tvé úspěchy?

Tak logicky jsou hrdí na svého „milovaného“ synka. A jsem velice vděčný za to, že mi umožňují hrát fotbal v takovém rozsahu. Bez nich bych nebyl tam, kde jsem.

Jak vidíte, i fotbalisti to mají hodně těžké. A jestli si myslíte, že když jsou ve sportovních třídách, je to pro ně úleva, chtěla bych vás vyvést z omylu. To, že když kluci nebo holky jedou reprezentovat školu na turnaje, není výhodou. Jasně, jsou chvíli mimo školu, ale co potom? Pak si musí veškeré učení dohánět, a to víte, že není žádná sranda, ani když jste třeba dva dny nemocní. Sama vidím ty kluky, jak je to pro ně těžké, ale samozřejmě oni si vybrali tenhle styl života a musí s ním bojovat. Na nás ostatních ale je tento jejich život uznávat a ne zesměšňovat. Posmívat se může každý, ale běžte a zkuste si to!

David Vepřovský (7. C)

I ♥ Football

A trocha zamyšlení na konec...!

Co vidí fotbalisté na fotbale? To, že když jdou na hřiště, zapomínají na svoje pocity, myšlenky, problémy... Soustředí se jen na hru a v tu chvíli se stává tým rodinou, kvůli které si každý hráč sáhne až na dno svých sil...

-fofo-

Côte d'Ivoire, hmm co to je???

Vítejte v nové zeměpisné rubrice, ve které si budeme představovat ty nejchudší státy na Zemi. Mimo jiné se zde budu snažit porovnávat tyto země s Českou republikou, abyste viděli, že jsme na tom poměrně dobře...

V prvním „díle“ se zaměřím na stát Côte d'Ivoire. Pokud jste podle nadpisu tipovali francouzský předkrm, hádali jste špatně. Česky je to Pobřeží slonoviny. Na druhou stranu lze poznat, že máte cit pro jazyky, protože o francouzštinu se doopravdy jedná. Tento jazyk je v Pobřeží slonoviny úřední. Buďme ale rádi za češtinu s několika nářečími, jelikož v Pobřeží slonoviny se mimo francouzštinu mluví dalšími šedesáti domorodými řečmi a dialekty (nářečími).

Dost bylo jazyků, nyní si řekneme pár informací o samotném Côté d'Ivoire. Záměrně to nenapišu do krásné přehledné tabulky à la Wikipedie, jež by vás odradila od čtení tohoto článku. Víte, kde se tato chudá republika nachází? Nachází se v Africe, přesněji leží v západní Africe u Guinejského zálivu. Jméno státu vyplývá z toho, že zde v 17. – 19. stol. Portugalci obchodovali se slonovinou. Tento název se podle zákona nesmí překládat z francouzštiny do jiného jazyka (zákon platí pouze v Pobřeží slonoviny, takže mě za tento článek nikdo nezatkne). Hlavním městem je Yamoussoukro [Jamusukro]. Toto město obývá přibližně 200 659 lidí tj. něco mezi Plzní a Ostravou. Podle fotografií to není město plné chudinských čtvrtí a odpadu, já si ale myslím, že pravda na fotkách není. Státním zřízením je tato země republika. Má kolem 17 000 000 obyvatel, tedy více než ČR. Přesto zde není přelidnění, protože rozloha státu je o něco málo menší než Polsko, v němž je obyvatel 38 167 329.

Problémů je zde jako ve všech chudých státech dost. První z nich je překvapivě chudoba – velké množství dětí musí pracovat celé dny na kakaových plantážích, jelikož jsou zde farmáři velmi chudí. Někdy dochází i k zotročování a únosům. Není zde ani žádná ohromující lékařská péče. Spousty lidí trápí malárie a jiné tropické nemoci. Školství, jako ve většině afrických zemí, není dostačující. Co by zde děti dali za to, aby mohli chodit do školy... (buďte rádi, že do školy, ač většina neradi, chodíte – nechcete přeci žít, jak v Pobřeží slonoviny) Před nedávnem se tu odehrávalo spousty politických nepokojů, které státu také příliš nepřidaly. Díky těmto problémům turisté do Côté d'Ivoire na dovolenou nejedí. Žádné hotelové komplexy a památky tam asi nenajdete.

I přes všechny tyto problémy Pobřeží slonoviny nepatří k těm úplně nejchudším státům v Africe. Na některé z nich se podíváme v dalším zeměpisném speciálu. Nakonec můžeme jediné popřát, aby se situace v Côté d'Ivoire zlepšila.

Cars

Jak vznikl znak Škodovky?

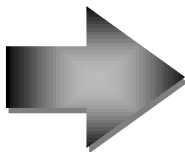
Znak z roku 1895 - 1905

Jízdní kola a motocykly vznikaly v dílně pod značkou **Slavia**. Základ znaku tvoří kolo z lipovými listy. Do znaku byla zapojena i jména vynálezců (Laurin a Klement).

Znak z roku 1905 - 1925

Znak navrhla mladoboleslavská firma Blecha. Na tomto znaku se objevily i vavříny. Logo tvoří iniciály zakladatelů.

Znak roku 1923

Na znaku z roku 1923 lze poprvé spatřit šíp s křídly. Původ znaku není úplně jasný, jedna z variant říká, že si Tomas Maglic, tehdejší obchodní ředitel Škody, přivezl ze své cesty do Ameriky Indiána jako sluhu a křídlo je vlastně jeho stylizovaná hlava s čelenkou z peří a jeho podobu snad navrhli pracovníci z dílen. Podle druhé teorie jde o křídlo nesoucí stylizovanou traverzu - základní prvek konstrukce mostů, jejíž stavbě se plzeňská Škodovka věnovala.

Škoda

Znak roku 1933

Po sjednocení automobilky s plzeňským koncernem Škoda roku 1925 se podle smlouvy tento znak na automobilech používá společně s logem Laurin & Klement.

Znak roku z roku 1926 - 1990

Kruhové logo, které je vyplněno doprava směřujícím okřídleným šípem se stylizovanou perutí, je dodnes používáno na některých originálních dílech Škoda (např. na sklech nebo na bloku motoru).

Znak z roku 1999-2011

Dne 16. dubna 1991 Škoda získává oprávnění používat také Škoda - symbol. Do roku 1993 automobilka vstoupila s novou firemní značkou zelené barvy, která značce ŠKODA dodává větší míru svébytnosti, protože konkurenční automobilky zeleně nepoužívají.

Logo v současnosti

Škodovka dostala po šestnácti letech nové logo. Je ale prakticky stejné, jako to staré - liší se jen ve dvou detailech: zmizel z něj nápis "Škoda Auto", a na kapotě aut bude mít jinou kombinaci barev.

FLORBAL

Školní kolo

Na přelomu listopadu a prosince k nám opět přišlo období florbalů. Jako první hráli školní kolo mladší kluci. Předvedli úžasné výkony. Výsledky nám příliš neřeknou, ale kluci hráli tak jak nikdy. Jejich skvělý brankář Patrik Žitný (7. C) vychytal, co se dalo. Samozřejmě nechyběli skvělí útočníci např. Dominik Hloušek (7. C) s Dominikem Čermákem (6. C) a obrovskou pochvalu si zaslouží obrana, ve které hráli např. Daniel Weber (7. C) s Jakubem Matkovičem (6. C). Kluci se pod vedením trenérů dostali až do kraje. Doufáme, že i tam ukážou, zač je toho loket.

Ve čtvrtek 24. 11. pak hrály v tělocvičnách ZŠ Edisonova školní kolo mladší holky florbal. Mělo přijet spoustu týmů, ale nepřijely (asi se nás bály) ☺! Nakonec tu byly jen tři družstva a to: ZŠ Edisonova, ZŠ Buzulucká a ZŠ Duchcovská. Naše škola vyhrála a byla jednoznačně nejlepší. Postoupily jsme do okresu. Dík si zaslouží všechny zúčastněné dívky, ale ještě bych vám chtěla představit ty nejlepší, mezi které patří Vanessa Horvátová (7. C) - útok, Tereza Neguczová (7. C) - křídla, Kateřina Kordulová (6. C) - druhá křídla, Kamila Egermaierová (7. C) - obrana, Zuzana Fofňková (7. C) - brána. Holky vyhrály zápas s čistým kontem. Žádný protivník jim nedokázal dát gól. Doufáme, že podobný výkon předvedou v okresním kole 12. 12.!

Okresní kolo

MLADŠÍ HOLKY A KLUCI

Naši mladší žáci a žákyně si na turnaji vedli velice podobně. Kluci své soupeře smetli z hracího pole. Holky měly menší problémy a nedařilo se jim strefit bránu soupeře, i když měly spoustu šancí. Nakonec se na ně usmála štěstěna sportu a pár gólů do brány soupeře přece jen nasázely. Holky první zápas těsně prohrály o jeden bod a s velkou troufalostí uznávám, že to byla chyba moje, jakožto brankařky.

Druhý zápas začal pro holky výborně. Dostaly jsme se do vedení, ale náš bodový náskok nestačil a v poslední půl minutě jsme dostaly poslední a definitivní gól. Zápas skončil remízou.

Kluci bojovali podobně jako holky, ale jak víme, naši kluci jsou lepší a tak to nandali soupeřům jako nikdy. Z týmu kluků bych chtěla pochválit hlavně Patrika Žitného (7. C), který celý tým podržel dokonalými brankařskými zásahy. Samozřejmě chválíme všechny kluky i holky za jejich dobré výsledky.

Celkově chlapci skončili na 1. místě a dívky vybojovaly 2. pozici. Oba naše týmy postoupily do kola krajského, který se bohužel koná v době lyžařského kurzu.

Krajské kolo

MLADŠÍ HOLKY A KLUCI

V době lyžáku se konalo krajské finále ve florbalu, kam postoupili jak naši mladší kluci, tak i mladší holky. Mladší žáci měli krajské finále ve středu a konalo se u nás v Teplické hale. Kluci vytřeli soupeřům zrak. Náš sehraný tým hrál jako nikdy, byli prostě impozantní. Náš brankař opět ukázal, že rozumí svému řemeslu. Omlouvám se, že tu nejsou vypsané výsledky zápasů, ale z nadšení nebyl čas se zeptat. Naši kluci se vybojovali 1. místě z celého Ústeckého kraje, což je obrovský úspěch. Postupují tak do semifinále ČESKÉ REPUBLIKY. Z celého srdce si přejeme, abyste měli úspěch i tam.

Holky se na kraj podívaly už po druhé, ale tentokrát jim to vyšlo. Jsem zklamaná, že jsem u toho nemohla být a gratuluju Vám z celého srdce k 3. místu. Na naší škole byl objeven další brankařský talent v podobě Michaely Fabiánové (6. C). Na turnaji se prosadila jako vždy naše všeučelka Kamila Egermaierová (7. C). Dále excelovaly Vanessa Horvatová (7. C), Tereza Neguczová (7. C), Kateřina Kordulová (6. C) a mnoho dalších. Byla na nich vidět tvrdá příprava, kterou nemohl vést nikdo jiný, než naše dvě sportovní paní učitelky p.uč. M. Frontzová a p.uč. J. Hozáková. Děkujeme všem zúčastněným a přejeme hodně štěstí v dalších utkáních!

Básnicky pro zasmání

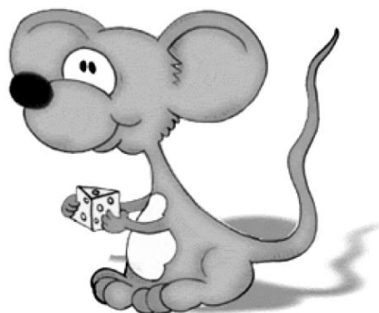
Liška v teplém kožíšku
Schovaná je v pelíšku
Když protáhne si záda
Snídani by chtěla ráda
Vyskočí a honem běží
Tam kde malý zajíc leží
Dnes neměla žádnou nudu
Možná zítra bude pít jen vodu

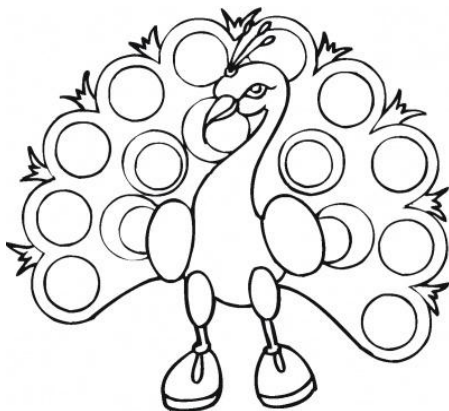
Myška našla sýr
Kouká jako výr
Chtěla kousek sýra
Ten sýr byl samá díra
Kouká, kouká dále
Až zabloudila v ementále
Než prokousá ten sýreček
Tlustá bude jako váleček

Sova houká
Po okolí kouká
Myšičko myš
Pojď ke mně blíž
Vím kde máš skryš
Jen poslouchej chvíličku
Zazpívám ti písničku
Jestli uvidím tvé vousky
Roztrhám tě na kousky

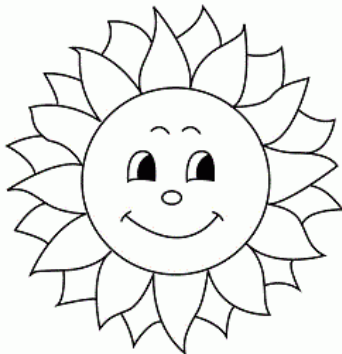
Páv má jednu ctnost
Pyšní si svým peřím dost
Vystavuje na obdiv
Hlavně ten svůj chvost
Pyšnil bych se také
Kdybych já měl čím
Až to zjistím
Jako páv to taky vykřičím.

Ženíl se pes Alík
 Za svědka šel ušatý králík
 Po ránu bažanti kokrhali
 Aby psí svatbu nezmeškali
 Okolo pobíhaly koroptvičky
 Nad hlavou švitořily vlaštovičky
 Blechy i cvrčci skákali radostí
 Že je pes Alík taky pohostí

Ležel pejsek na dvorku
 Hlídal kočku potvůrku
 Kočka hlídá zase myš
 Že jí chtěla kaši sníst
 Myška hlídá zase sklad
 Že jí vrabec zrní krad'
 Každý něco loupit chtěl
 ale na poctivostivost zapomněl

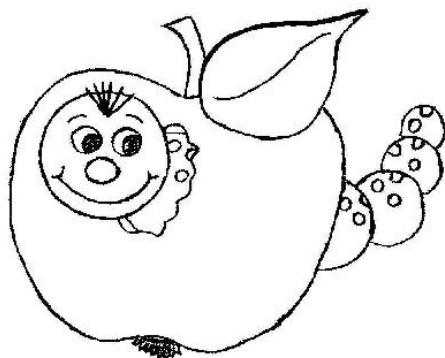

V Africe v Africe
 Ve vodě stojí hroch i velká hrošice
 Z vody koukají jen oči
 A ocásky se do kola jako vrtulky
 točí
 Krokodýl je nemá rád
 Co kdyby ve vodě na něho některý
 hrošík šláp'

Po nebi se slunce vleče
 Nikdy mu nic neutěče
 Jako veliké oko z nebe kouká
 i když had svou kořist do
 tlamičky souká

Ze studánky vodička osvěží
 Pustím tam koníčka bez otěží
 Ze studánky je vodička čistá
 Ze skály tryská
 Tu pijí poutníci i celá naše víska

Červené jablíčko k nakousnutí
 Ráda po něm sáhnou
 Ale hned je po chuti
 když červík se v něm vrtí
 ať vrtí nevrtí já dobře vím
 z dobrého jablíčka červa vyhodím

Červená beruška
 s puntíčkama
 Je jako pošitá knoflíčkama
 Berušku každý zná
 A černé puntíčky na
 krovkách počítá
 Očička má jako sklíčka
 Nikdo neví kam poletí do
 nebe či do peklíčka

Za tyto básničky děkujeme
 babičce Ondry Kubíka, paní
 Růženě Vosáhlové.

Horoskop

aneb zamysli se

BERAN
21.3.-19.4.

Jsi při plné síle, neboj se riskovat.

BÝK
20.4.-20.5.

Blýská se na lepší časy, brzy potkáš svoji lásku.

BLÍŽENCI
21.5.-21.6.

Možná jsi někdy až příliš blízko lidem, drž si zdravý odstup, ať nepřijdeš k úhoně.

RAK
22.6.-22.7.

Ve škole ti to jde jako po másle, klidně si můžeš trochu odpočinout.

LEV
23.7.-22.8

Jsi v dobré kondici, vlož své síly do svých kamarádů.

PANNA
23.8.-22.9.

Slunce v tobě probouzí radost, zkus ji šířit i kolem sebe!

VÁHY
23.9.-22.10.

Jsi rozržitý/á, zvažuj každá svá rozhodnutí dvakrát!

STŘelec
22.11.-21.12.

Čekají tě menší problémy, ale ty je určitě hravě vyřešíš!

ŠTÍR
23.10.-21.11.

Navážeš několik dobrých přátelství, ze kterých si budeš moci vybírat.

KOZOROH
22.12.-19.1.

Nesed' doma, vyraž ven za sluníčkem a sportem!

VODNÁŘ
20.1.-18.2.

Teplo se blíží, vytáhni plavky a chystej se na otužování!

RYBY
19.2.-20.3.

Po zimě se ještě necítíš jako ryba ve vodě, trochu zvolni tempo.

REDAKCE

Stálí redaktoři, kteří aktivně tvoří celý časopis:

Marek Kasner (-mkas-) z 9. A
Karolína Čapková (-karc-) z 9. B
Lenka Horváthová (-lhor-) z 9. B
Šárka Studecká (-stud-) z 9. B
Veronika Suchá (-such-) z 9. B
Ondřej Kubík (-onku-) z 8. A
Marcel Pálfi (-pama-) z 8. A
Zuzana Košťálová (-zuko-) z 8. C
Eliška Pavlisová (-elpa-) z 8. C

Stálá sportovní redaktorka:

Zuzana Fofňková (-fofo-) ze 7. C

Ilustrace:

Tereza Kukalová (8. A)

Příběhy:

Adéla Kukalová (8. A)

Korekce a finální podoba

Mgr. Zuzana Eliášová (-zuzel-)

Bc. Pavel Demjan (-demy-)

Obálka

Josef Bartoň

Kontakt:

www.edisonka.cz

redakce-edisonka@seznam.cz

<http://casopisedisonka.xforum.cz/>

